

ЦЪНИ.

За абониране на вестника:

За година : 14 л.
6 месеца : 7 л.
за странство за година 18 л.

За обявленията:

На 4 стр. за тара, редък 15 ст.
1 стр. 50 ст.
другите стр. 30 ст.

За обявленията на ежедневни пристави се плаща по 10 ст. на дума, ако се публикуват по три пъти, или по 5 ст., ако се публикуват само по един път. За многократни обявления се приемат отстъпки.

АБОНАМЕНТ СЕ СЪБИРА ВЪ ПРЕДПЛАТА

Записването на новъ абонат става всъщност от началото на месеца.

Единъ брой 15 ст. Е-

ЧЕРНО МОРЕ

ОБЩЕСТВЕНЪ ВѢСТНИК

ОСНОВАНЪ ВЪ 1891 ГОДИНА.

Излъзва въ Четвъртъкъ и Недълъ

„Всичките права на свободата съз основани на правдата, за туй първата длъжност на свободата е да защищава правдата“.

АДРЕСЪ.

За писма, статии и ракоописи:

До Редакцията.

За абонаменти и обявления:

До Администрацията.

За пари (въ бона и запасен)

До П. Бобчевски.

Редакцията не отговаря

за съдържанието на публикуваните писма и съобщения, които не съз от специалните ѝ доказателства.

Неупотребените ракоописи се връщат, ако се платят пощенските разноски.

Неплатени писма не се приемат.

Единъ брой 15 ст. Е-

Стопанинъ П. БОБЧЕВСКИЙ

ЧЕРНО МОРЕ

ВѢСТНИКЪ, ОСНОВАНЪ ВЪ ГР. ВАРНА ВЪ 1891 ГОДИНА

ще излъзва презъ 1895 година

ДВА ПЪТИ ВЪ СЕДМИЦАТА,

што ще запазва *всички* свой брой всичките си отдълни. Но политиката; въ политическата икономия; Но юриспруденцията, съ хроника; Но обществения живот, съ свѣдѣния за общественитетѣ работи въ разнитѣ наши дадове; Но книжината, съ рецензии за новитѣ издания; Но литература, съ фейлетони и други оригинални и прѣводни трудове; Но нашия пеѧть, съ дневнитѣ сериозни въпроси и полемика; Новини, разни свѣдѣния статистики по търговията и промишлеността и прч. и прч.

Редакцията взе всички възможни мѣрки, за да направи вѣстника разделъ за всѣки гражданинъ; тя покани и получи съгласие за сътрудничество отъ отлични писатели прѣзъ 1895 година въ вѣстника.

Редовното издание туй сѫщо се нагласи още отсега чрезъ необходими контракти и условия за прѣзъ цѣлата година.

Като единъ отъ старите и добре распространени въ Княжеството вѣстници, „Черно Море“ пѣмаше възможност да помѣстя, а връщане, въставяне или закъсняване въ печата на прѣмногото испрашани публикации. Сега, при двойно издание, умоляватъ се всички лица и учредения да вбръзватъ, че испрашаниятѣ имъ обявления ще могатъ да се измѣнятъ, и то бѣзъ и много ид-ефтино.

Редакцията обѣща да даде на г. г. абонатъ за прѣзъ 1895 г. единъ отлично съчинение въ

ПОДАРЪКЪ.

Абонирането на вѣстника става въ Администрацията му или у тълощъ му четирма агенти. Цѣна годинна 14 лева, а $\frac{1}{2}$ годинна — лева.

Варна, 15-ти Декември 1894 година.

Стопанинъ: П. Бобчевский.

нически закони. Стига само човѣкъ да хвѣри днесъ единъ колкото и малкъ погледъ назадъ, въ първите мѣсеци на минулата година, за да настъпне. То не бѣше управление, то не бѣше конституционенъ животъ, то не бѣше политическа свобода! Минулата година, по това време, до като обществото се възнуваше отъ драконическия „Башевъ“ законъ за печата, избухна тамъ, въ Разградъ, единъ съ отворени гърди протестъ срѣщу властъта за стъснението на избирателната свобода; още малко — избухна въ Попово и ... славната Садина. И закипѣ борба още по-живо, още по-рѣшителна противъ тирана, противъ грубата сила . . .

Годината 1894, съ своя 18-ти Май, измѣте всичкото това кипѣнѣ, съ причинителитѣ му заедно. А това бѣ величествена, могуществена пѣснница; това бѣ страшното за тиранитѣ доказателство, че силата е народътъ, че правдата е истинската сила. Да, победътъ, прѣдъ който застанахъ и самъ държавниятъ глава, и яви се въ политическата история и на България вѣчната опая аксиома, че срѣщу народното могъщество нищо не може да устои . . . За забѣлѣжваніе е още и този фактъ, че народната победа дойде безъ жъртви, безъ кръвъ, благодарение само на умния и тактичния ни Князъ.

Съ катурваньето на тирана, катурихъ се и тиранията му, макаръ още не напълно, до исхвѣрлянето и па всичките му искусствени закони и наредданьето на нови свободолюбиви. Здравомислящъ човѣкъ, като вземе да сравни началото на минулата година съ началото на настоящата, не може да не се съгласи, че различната е грамадна и че българскиятъ народъ е спечелилъ прѣзъ минулата година. Не може да се оспорва, че минулата година по това време се узаконяване тираническия „Башевъ“ законъ“, а тази година той пада; минулата година и дума не може да става за емигранти — „прѣдатели“, а на края посрѣдни съ даже съ тържества; минулата година да каже „долу Стамболовъ“ значение да желаетъ да вѣзенъ въ затвора, въ ръцѣ на „архангелите“ стражари, а сега „долу Стамболовъ“ никакъ не е опасна и страшна дума; минулата година не може човѣкъ да мигне, безъ да е видѣтъ отъ иноземци, а сега, дѣто и да се съберѣтъ двама-трима души, безирѣзитивно може да се критикува правителство, което, разбира се, и не е господъ, за да биде именко неправдиво.

Най-сетиѣ, съ какво мѣрило се

гледа и оцѣнява политическото положение на една страна? Не ли по свободата на опозицията? Оппозицията е, която съди, вижда, искварва и осужда недобрите работи на властъта и за туй тръбва да е свободна въ легалните си дѣйствия. Оппозицията минулата година по това време бѣше въ отчайно и крайно опасно положение, а тази година тя занимава напълно цѣлтуше положение, въ политическо отношение. Нѣма за нея вече онни испитания и истѣзания, каквито ги имаше прѣди година. Тя е днесъ съвѣршено свободна.

Тъй, годината 1894 остава свѣтла и знаменита. Прѣзъ нея българскиятъ народъ спечели, и много спечели, а нищо не изгуби. Дай Боже, прѣзъ новата година да спечели още повече, защото тръбва още много да печели! Печалата е въ добросъвѣтната работа, било отъ правителството, било отъ опозицията, било отъ народа. Пожелаваме, съдовъ, добра съвѣсть у дѣйцитѣ прѣзъ прѣвата година.

-33-58-

ФИНАСОВОТО ПОЛОЖЕНИЕ НА ДЪРЖАВАТА.

Въ Народното Събрание минулъ мѣсецъ финансийтъ министъ бѣше произнесъ една рѣчъ по финансова политика на правителството. Тази рѣчъ, по рѣчилисто на Събранието, се е напечатала въ отдалена брошура и ний чрезъ приятелъ вече имахме честта да ѝ видимъ. — Четохме ѝ единъ и два пъти, особено сухите цифри, които твърдѣ много говорихъ.

Г-нъ министъ докладва, че на 20 Май м. г., когато е посълъ той упражнението на държавния бюджетъ, намѣрилъ въ наличност пари въ държавното съкровище ужъ 24,424,594 л. 75 ст., но и отъ тѣхъ били израсходвани подъ расписки и противъ Закона за отчетността по бюджета 9,718,862 л. 40 ст., сума, които прѣдѣжала да се оформи и запиши като бюджетенъ расходъ. А като направилъ подробна сметка по упражнението на всичките бюджети до сега, намѣрилъ:

Общият приходъ по бюджетите отъ 1879 год. до 20 Май 1894 г. 781,473,854 л. 28 $\frac{3}{4}$ ст.

А общият расходъ съ свѣрхсметът кредити 835,377,489 л. 42 $\frac{3}{4}$ с.

И по тая сметка, — само по упражнението на бюджетите, съ постъпленията и съ расходите, — извадихъ единъ дефицитъ отъ 53,903,635 л. 14 $\frac{1}{2}$ ст.

Този толкова грамаденъ дефицитъ се е покривалъ, казва г. министъ

ГОДИНАТА 1894.

Съѣтла и знаменита остава минулата година въ нашата политическа история!

Отъ нѣколко години наредъ разчитъ въ отечеството ни се направиха по единъ такъвъ опасенъ, който постепенно довежда до голяма катастрофа. Почти всѣка година бѣхме очаквани да слушаме и чедаме ту бунтове, ту комилоти, а дай тѣхъ отиваха сумма човѣц-

ски жъртви по затвори, бѣсилки и застрѣльвания. Дойде 1892 година, безъ комилоти и безъ бунтове, но въ замѣна на тѣхъ пъкъ работитѣ, вместо да се излаждатъ и тръгнатъ по нормаленъ и плодотворенъ редъ, починаха вече и да се изострѣватъ вътрѣни. Първата крачка бѣ грамадниятъ и врѣденъ 145-милионенъ заемъ, а току съдиъ него се яви и проклѣтото отъ народъ измѣнение на Конституцията, съ намалението на числото на народ, прѣдставители, увеличенето на мандата имъ, както и съ всичките си опия парламентарни измѣнения, които ярко издаваха намѣренето на властъта, да се задуни още повече народната воля въ законодателството и да се стѣдаде едно до възможност стѣснително за народъ и широко за властъта управление. Колкото повече тия стрѣмления достигаха обезпечението си, толкова съразмѣри са растѣните и народното негодование, докато, най-сетиѣ, настани такъвъ моментъ, щото властъта се видѣ въ нужда да обяви народъ като прѣдатели и да го управлява и наказва съ военни положения и нови тиран-

отъ суммитъ, съ които е располагало правителството извънъ бюджетнитъ постъпления. А такива е имало:

1) Наличността въ ковчежническата на 1 Мартъ 1879 год., когато се прие управлението отъ руската оккупация, на сумма отъ 14,784,059, л. 42 ст.

2) Постъпленията отъ заемитъ 45,664,454 л. 78 ст.

3) Постъпленията отъ полу-процентния сборъ, гарантиръ на чиновници и прч. 17,879,715 л. 69 1/4 ст.

Всичко 78,328,229 л. 89 1/4 ст.

безъ 53,903,635 л. 14 1/2 ст.

Наличност: 24,424,594 л. 75 ст.

Отъ тукъ г. министъ заключава, че дефицитът се е покрил отъ заемитъ и част отъ извънъ-бюджетнитъ постъпления (полупроцентния сборъ и др.), та първоначалната (отъ 1-й Марта 1879 г.) наличност се е увеличила съ онай отъ остатъка на полупроцентния сборъ, а всички тия съставлявали намърената на 20-й Май наличност.

Наистина, не е важно толкозъ, да се установява положително кои именно сумми съ похарчени и кои съ останали, когато общата сметка стои съ една и съща; но, за да може да се намърши действителния дефицитъ на държавата, потребно става да се прави сметка по отдельните сумми. А като правимъ такъвъ сметка, тий ще тръбва да заключимъ малко по-другояче. Именно: при тия данни, които дава г. министъ, ний намърваме, че дефицитът отъ 53-54 миллиона лева е само по бюджетнитъ, както казва и г. министъ, но не и въ действителностъ по държавните сметки, — въ държавното съкровище, отъ вземането на управлението отъ руския владеци. Ний правимъ сметка, че правителството (на Стамболова исключително) като исчерпало, съ своите свърхсметни кредити отъ 126,315,472 л. 39 1/2 ст., всичките икономии по бюджетнитъ, опаляло и готовитъ пари отъ 1879 година (14,784,059 л. 42 ст.), също и извънъ-бюджетните постъпления (17,879,715 л. 69 1/4 ст.), и почилъ вече да харчи отъ заемитъ по бюджетни расходи въ постъпните години. При такъвъ сметка, намърената наличност на 20-й Май (24,424,594 л. 75 ст.) тръбва да е исклучително отъ суммитъ по заемитъ. Тогазъ изглежда, че действителниятъ държавенъ дефицитъ не е 53,903,635 л. и 14 1/2 ст., а е само 39,119,575 л. 72 1/4 ст., срънду конто тъкъ стои недоборътъ отъ 17,522,997 л. 75 ст., — недоборъ, за който г. министъ се произнеся, че „голяма частъ, освенъ отъ слѣтните години, не ще може да се събере“. Ако пъкъ предположимъ, че отъ този недоборъ се събере само на половина, дефицитът съ-некъ остава да бъде цѣли 30 миллиона. В. „Свобода“, отъ своя страна, за оправдание казва, че недоборътъ е сигуренъ и че за туй дефицитътъ е само 21 1/2 миллиона.

Както и да е, пай-сетиъ, предъ насъ стои единъ грамаденъ дефицитъ. Капиталът отъ 1879 година 1-й Мартъ, също до пейдъ и недоборъ покриватъ извѣстна часть отъ дефицита по бюджетнитъ, но съ какво ще се покрие дефицита отъ извънъ бюджетните постъпления и, главно, отъ заемитъ? Заемътъ тръбва за железнини и портове, а тогазъ суммата му тръбва да се напомни, за да може да възлезе въ специалното си употребление. Отдѣлъ Сега г. министъ докладва, че срънду железнини и пор-

тове стои заемътъ на сумма само отъ около 88 миллиона (отъ 173 м., следъ правилния имъ расходъ по железнини и прч. и праждосанитъ около 22 миллиона за бюджетни расходи), а тъкъ гледаме, че се крои железнопътна мрѣжа за 105 миллиона. Какъ ще стане тя, когато нѣма парите на мѣстото имъ?

Чакаме отговоръ — ний, простите данъкоплатци.

ДНЕВНИ БѢЛѢЖКИ.

ВѢТРЪШНИ.

— Окончателното наређдане на редакцията още не е постигнато въ толкътъ късното време. Прѣзъ настоящия мѣсецъ има да се нареди всичко по программата ни. Въ всѣки случай, очевидно, вѣтникъ ще слѣдава редовно.

Тукъ даваме място на извлечение отъ

Бюджета

за приходо-расхода на в. „Черно Море“ прѣзъ 1895 година.

Приходъ:

I. Отъ абонаменти.

Изъ 2500 абонати, само 1350 абонати-платци X 14 л. = 18900 л.

II. Отъ обявления.

Отъ объема на IV стр. отъ вѣтника, за стойност 80 лева на всѣки брой, само 67 л. 50 ст. на брой = 6750 л.

а всички приходъ 25,650 лева

Расходъ:

I. За вѣтника.

- 1) За печатане 100 броя отъ по 2500 екземпляра X 30 л. = 3000 л.
- 2) За хартия на 100 броя отъ по 2500 екземпляра X 20. = 2000 л.
- 3) За пощ. марки на 100 броя = 2500 л.

Всичко по гл. I . . . 7500 л.

II. За Редакция.

- 1) Стопанинъ-редакторъ . . . 3000 л.
- 2) Сътрудници (общъ кредитъ) 3000 л.

Всичко по гл. II . . . 6000 л.

III. За Администрация.

- 1) Администраторъ . . . : 1200 л.
- 2) Четири районни агенти . . 4800 л.
- 3) Градски агентъ-писаръ . . 960 л.
- 4) Писаръ и служителъ . . . 1200 л.

Всичко по гл. III . . . 8160 л.

IV. За канцелярски и пажни.

- 1) Канцелярски потребности . . 480 л.
- 2) Канцелярски на 4-та агенти 240 л.
- 3) Пажни пари на 4-та агенти по 600 лева годишно всѣкимъ 2400 л.
- 4) Наемъ (500 л.) мебели (220 л.), отопление (100 л.) и осветление (50 л.) 870 л.

Всичко по гл. IV . . . 3990 л.

A всички приходъ 25,650 лева

Недоборъ срѣнду 1 Януарий 95 г. отъ абонаменти и обявления 14725 л. 80 ст. Дълъгъ срѣнду 1 Ян. 95 г. 8439 л. 50 ст.. Наличностъ въ кассата на вѣтника срѣнду 1 Януарий 95 г. само 831 л. 45 ст.

Обяснение.

1) Всѣки агентъ тръбва да събере прѣзъ годината непрѣменно и най-малко абонаментъ само отъ 270 души, а мѣсецъ да събере най-малко 315 л.

Отъ тая сумма, като се извадятъ: а) платата му 100 л., б) пажните му 50 л. и в) канцелярски 5 лева, всичко 155 лева, тръбва да испраща въ Администрацията най-малко ежемѣсечно 160 л., а градскиятъ, като се извади отъ 315 лева само платата му 80 л., тръбва да предава всѣки мѣсецъ 235 л.

2) На агентите се дава за събиране абонаменти отъ около 400 души годишно, се иска да събере най-малко отъ 270 души сигурно. Агентите и администрацията работятъ по правила, наредени въ специаленъ и наименатъ „Уредникъ по исполнението на администрациираната служба при в. „Черно

Море“, споредъ който представляватъ всѣки мѣсецъ вѣдомости за дѣятелността си, а тия вѣдомости, за прихода и расхода въ всѣка агенция и за движението на абонаментите, ще бѫдатъ всѣки мѣсецъ публикувани въ общата вѣдомостъ, съставлявана отъ Администрацията. Също и отъ обявленията.

Всичките тия вѣтръшни работи на вѣтника ний даваме за знание на читающимъ същть, 1) за да докажемъ практическата на единственното сѫдѣство за материалното повдигане на нашата журналистика, както стопанинътъ ни предложи и въ Конгреса на журналистите, и 2) за да си виждатъ мутрата ония безъвѣдни партизани, които ни обвиняватъ въ подкупъ, безъ да знаятъ, че ний трошимъ гърди не напусто денонощно, а се грижимъ да бѫдемъ и полезни.

— Въ Русе е починалъ да се издава новъ седмиченъ вѣтникъ „Български Новини“.

Желаемъ му успехъ.

— Излѣзътъ е Указъ, съ който се свикватъ на 22-и текущий избирателитъ отъ Бѣлослатинската, Ловчанская, Разградската, Анхиолската, Ломската, Карловската, Русенската, Куртъ-Бунарската, Широновската, Еленската, Хасковската, Осман-Назарската и Шуменската околии, за да избератъ: първиъ три околии по двама народни представители, а отъ останалите 11 околии — по единъ. Всичко има да се избира допълнително 20 души.

— Въ София отъ новата година се появява новъ вѣтникъ „Млада България“ подъ редакцията на г-на Д. Ризова.

— В. „Правда“ отъ Пловдивъ слѣдъ нова година ще се издава подъ название „Стара Планина“.

— Г-нъ Вл. Недѣлевъ, депутатъ-радославистъ отъ Пловдивъ, ни връща вѣтника, защото не желаялъ да чете подкупи вѣтникъ.

А г-нъ Мар. Петковъ, Русенски Окол. Началникъ, ни връща вѣтника, защото „хората казватъ, че за 5000 лева пиние противъ Радославова“.

Благодаримъ! Колкото прави говорите, толкова добро да видите. Отбѣлѣжваме тия наши хубости, за да ги вижда агитаторътъ противъ насъ г. Радославовъ. Сега поне той е свободенъ гражданинъ, а не министъ, и не желае ли да прави публично: какъ е станалъ нашиятъ подкупъ?

— Снощи получихме Закона за акцизътъ, печатанъ въ „Държавенъ Вѣтникъ“. Ще го разглеждаме.

ТЪРГОВСКИ.

БЮЛЕТИНЪ

за житината търговия въ Варн. склон.

Ноември: Аандриади & Карабатанъ

Срѣда, 4-и Януарий 1895 г.

Станция	Вагони	Либри	Лева	Продавачи	Купувачи
Разгр.	1	571 1/4	7.20	Петровъ	Али Еф.
"	2	581 1/4	7.42 1/2	Славеевъ	Ассарето
"	1	58	7.10	Русевъ	"
"	1	56	6.25	Иванчевъ	Али Еф.
"	3	571 1/4	7.25	Шум. Ап.	"
Ишник.	1	573 4	7.35	"	"
"	1	581 1/2	7.50	"	Ассарето
"	1	58	7.45	Чипоглу	"
"	1	58	7.40	Григориад	"
Шайт.	3	57	7.15	"	Али Еф.
"	4	571 1/4	7.20	"	Али Еф.
Разгр.	2	59	7.60	"	Ассарето
Иш.	1				

— Въздействие възействието на закона за акциза въ сила, финансите органъ и почължъ вече да описватъ стоките, които се намѣрватъ въ магазините и за които, съгласно този законъ, тръбва да се заплати този новъ налогъ въ разстояние на една година.

По този поводъ туканинътъ търговци съ подали едно колективно телеграфическо заявление до Финансовото Министерство, съ което могатъ да имъ се разгърнатъ, щото да се облагатъ съ

цизътъ само ония стоки, които пристигатъ слѣдъ възействието въ сила на закона да се освободятъ тѣзи, които се на мярватъ въ депозитите имъ.

Ний нѣмаме още самия законъ, за да можемъ да съдимъ, да ли М-ството имъ възможностъ да удовлетвори такова искаше. Въ идущия си брой мѣсяцъ се занимаемъ съ наложението на акциз и врѣменните спѣнки, които се пораждатъ отъ туй.

— Нѣколко туканини търговци съ подали заявление до Министерството и Финансите, съ което молятъ, да се разрѣши, щото една партида захаръ която, по причина на бурното море, е можала да се растовари, освѣнъ на 1-и Януарий, при всичко че е пристигнала

— Много отъ работниците на скелята съ негодували противъ кехаята си Хаджи Лука и дори буйства съставили дни между партизаните му и противниците му. За да се даде край на тия боеве, г. Окр. Управител е распоредилъ, че то назначението отъ кмета г. Ранкова кехая да се отчели, предъ видъ на туй, че не е било, по закона, въ компетентността на кмета, да назначава кехая на работниците, и назначение отъ управителя изборъ между тѣхъ за кехая. Той изборъ ще стане сега въ понедѣлникъ.

— Г-ть д-ръ Славчевъ, който прѣди дѣй години тѣкуване въ града ни, се е завърналъ отъ командировката си въ Виена и Парижъ за изучване Акушерството и Гинекологията.

— Тѣзи вечерь ще се даде литературно-музикална вечеринка отъ учениците въ трукашната държавна мѫжка Гимназия, за въ полза на бѣдните си другари. Вечеринката ще бѫде въ зала „Съединение“.

ИЗЪ НАШИЯ ПЕЧАТЪ.

„Социалистъ“. Подъ заглавие „Консерваторски планове“, този събрать се обажда по статията ни „Върху приличните на всички политически бѣди у насъ“ и захваща съ туй, че ний сме починали да прокарваме реакционните извѣзгли на консерваторитѣ! Нашите думи, че „при днешната конституция или камарата ще заповѣдва на правителството и ще настане анархия, или правителството ще заповѣдва на камарата и ще настане тирания“, в. „Социалистъ“ тѣкува, че ний сме искали да има горна камара, „избрана съ извѣстен цензъ, или коронни депутати, за да заповѣдватъ на другата камара, излѣзла непосредствено отъ всеобщото избирателно право! И съ това си избиране отива да се не види по мъглиятъ съ своите теории, че съ подобни стѣснения на народните правдини и съ ограничена конституция диктаторитѣ щѣли да играятъ хоро надъ народния гърбъ!

Да правѣше иѣкой другъ вѣстникъ такива изопачания на писаното, ний щѣхме да кажемъ, че хора партизани у насъ не могатъ безъ такива *искуства* въ политиката. Но да ги правятъ и социалистите — това много ни очудва. Тогазъ, когато ний ясно и категорически се произнасяме, че сме за дѣлението на легислатурата и у насъ, но поставено върху чисто демократически начала, да и се отговаря, че сме искали стѣснението на народните нии правдини, — не знаемъ на какво прилича. Или „Социалистъ“ не допушта, че може да се дѣли законодателната власть и другояче, а не само чѣрвът стѣснение правата ни, като народъ? Но тогазъ той щѣ издава непростима босота! Нема трѣба да вѣрваме, че „Социалистъ“ говори за иѣца, отъ които не разбира?

И каква смѣлостъ: нашето заключение било „невѣжко“! — Помните думата ни: ще дойде денъ, когато иѣ защищавате сѫщото това наше заключение, когато сега наричате „реакционно“. — Ще се повръщаме често на тоя прѣдметъ и пакъ ще приказваме.

„Знамъ“ дава подробностите по дѣлото на вѣч оправдания Илия Георгова, обвиненъ, като съучастникъ въ убийството на министра Бѣлчева, разгледано на 15-и Декември въ Соф. Апел. Сдѣл. Отъ помѣстените въ той вѣстникъ нови показания на Софийския градоначалникъ, ротмистра Морфова, г-жа Вѣлчева и други се изважда същото прѣдположение, че убийцата на Вѣлчева е билъ придружающий министътъ стражарь Спасъ Антоновъ, съ съучастничество на самия Стамболовъ. Ном. Прокурора на Апел. Сдѣл. Отъ същото прѣдположение.

Ако помисли човѣкъ, кой е Стамболовъ, и какви легенди се изваждатъ същото по това убийство още отъ днѧ на това чудно убийство, не може да не допусне, че е възможно да има истината че тѣзи новооткрити обстоятелства по дѣлото. Но наистина, до като не се разяснятъ всички страни на случая, не може да се говори съ тѣни увѣреностъ, че убийцата на Вѣлчева е непрѣменно Стамболовъ и стражарь Спасъ Антоновъ. Трѣбва, съдѣдовъ, единъ ново разгледване по убийството, въ интереса на истината.

„Свобода“, по обвинението което се хвърля върху Стамболова, за убийството на Вѣлчева, отговаря доста сухо и недостатъчно. „Гнѣниятъ сѫ“, казва и — инициаторъ друго съществено, което да убѣждава читателя въ несправедливостта на обвинението.

„Народенъ Листъ“ отъ Видинъ токуши закача сегизъ-тогизъ, по системата на Стамболова, безъ поне да обажда защо. Въ постѣдния си брой този Листъ се е заловилъ за едно наше антрефиile, прѣпечатано въ „Правда“, и се сърди иѣщо, но пакъ не може да се разбира както трубъва почвата му. Ако е работата, да гледаме на всяко слѣпешката, само отъ партизанска страна, тогава „Н. Листъ“ има право, защото на партизаните му въобще не е угодно това правителство, *що и не е тѣхъно*. Но, ако е работата да гледаме, поне отъ малко, и съвѣстно на иѣката, ний мислимъ, че „Нар. Листъ“ на халосъ се лютъ толкова. Бихме допустнали пакъ, че писачътъ му съ крайно идеали мѫжъ и за туй не могатъ да гледатъ по хладокръвно нито на обикновенниятъ партизански домогвания отъ всяка партия на властъ, но... само ако можехме да кажемъ, че „Нар. Листъ“ бѣше неумолимъ защитникъ на народните права и тогава, когато всички по-смѣли наши бѣлгари се бѣхъ опълчили съ рисъ на живота си, честта си и имота си, да помогнатъ какъ-какъ за сръвашето на едно управление, далечъ не таквъзъ, каквото е сегашното, както и самъ „Н. Листъ“ прѣди иѣкой брой признаваше въ сравнението си. Да вземешъ да цапашъ нахално членовете на едно Народно Събрание, когато отъ тѣхъ по-добри поне днесъ за днесъ *не е възможно* да имаме, и то още само за туй, защото поддържали не Ивана, а Петка — това, позволиши да се изразимъ точно, е глупаво. Всѣка една поддържка влѣче себѣ си и отстъпчивостъ неизбѣжна, стига само ти да не е безчестна, мръсна. „Народ. Листъ“ бѣль мисълъ, че иѣла да се роди нова партия отъ цанковисти, каваевисти и съединисти, и само тогава щѣло да стане добре! Ами че тогава иѣма ли да има партизанство, поддържка, или новата партия ще се състави, безъ Стоилова, само отъ идеали и безпогубни хора? — Ний мислимъ, че туй сме си иѣ, бѣлгаритѣ, въ днешното врѣме, и, ако искаемъ още по-добро, не ще го намѣримъ у тогава или оногова министър-прѣдѣдателя, а още по-малко въ цапалата, ами ще го намѣримъ въ постепенното си вѣспитание и въ приспособяването на дѣржавния строй къмъ иѣните си добри и лоши характеристики. Трѣбва, проче, работи въ тия посоки, споредъ насъ, а не въ безполезно качене и свалияне *такива* правителства, които нито могатъ да стоятъ иѣщо повече отъ сегашното. И така разбираемъ иѣалитѣ и принципитѣ, за които ужъ жѣднѣ „Народ. Листъ“.

Вирочемъ, „дѣто има голѣмъ иѣмъ, тамъ има свобода“ — е казалъ Карлъ. Само, ний молимъ „Нар. Листъ“ да не бѣде толкова безочливъ, безъ да указава поне основанията си, а като обича „факти“, да не отстъпва отъ тѣхъ въ свояте обраzenia къмъ личности. Ний имахме куражъ да поставимъ личностъ на чело на вѣстника си въ безспорно по-серииозни врѣмени, когато писачътъ на „Народ. Листъ“ се крие въ мини дупки, па както и сега иѣматъ куражъ да излѣзатъ открыто, за да се види кой юго сѫди. Не е достойно, мислимъ, такова поведение.

„Познай Себѣ Си“, издаваний въ Гор. Орѣховица вѣстникъ, обявява, че сири излѣзването си по материали съпъки. „Познай Себѣ Си“ не бѣше лошъ вѣстникъ за онай мѣстностъ, но и той пронаѣдъ по причината на общата не аккуратностъ въ плащането на труда. Нашите съжалѣния къмъ редакцията му.

„Миръ“. По акциза официозното оръжие дава стѣдното достойно за виноватие антрефиile:

„Опозиционните вѣстници съ всевъзможни лъжи и клѣвети искаатъ да излѣзватъ и комюрометратъ великото дѣло, извѣриено отъ Народното Събрание по нашиата данъчна реформа. Тѣ не се съмнаватъ да се заловятъ само за акциза, наложена на вѣднителни или луксозни прѣмети, а прѣмъчаватъ: 1) намалението на десятичка съ

лева, 2) унищожението на серчима или данъка върху свинетѣ, 3) унищожение на данъка за собственото облѣжло на резервистите и 4) намалението на пътната повинностъ отъ 10 на 4 лева на човѣкъ. Като се прѣмѣтиятъ всички тия намаления и унищожения на данъци, тѣхната сума не ще излѣзе по малка отъ десетина милиона лева, и то все отъ данъци, които тежахъ на бѣдните. Само отъ намалението на пътната повинностъ има семейства съ по тридесетимъ мѫжъ, които ще се облегчкатъ съ по 18—24 лева. И при тия очевидни облегчения има хора, които още нападатъ настоящето Събрание!“

ПИШАЩЪ НИ ОТЪ

Плѣвень. Въ нашия градъ се състави акционерно спестовно дружество съ търговски и банкови операции. Акциите съ два вида: единицѣ — съ 100 лева, други — съ 20 лева зл. и мѣсечни вносове. Открита е подписката на акциите.

Искрѣ

Добрічъ. Трукашните радослависти постоянно скандалничатъ. На Стефановъ денъ биде битъ влиятелнѣтъ на съгражданъ Фейзи, защото поддържалъ правителството! Той се оплака телеграфически.

Никой

Шуменъ. Народните прѣдставители Краевъ свика гражданинѣ, за да имъ обясни дѣятелността си. Явихъ се около 400 души, повече отъ любопитство, да чуятъ оплакванията му. П, наистина, той се оплака, че не се давало дума въ Събранието... Изслушахъ мълчливо и се разотдохъ.

Приготвленията за избора на 22-и вѣч почватъ. Кандидатъ е г. Хр. Тодоровъ, кметътъ.

К.и.

ПРОТЕСТЪ НА РАДОСЛАВИСТИТЕ.

Съ завръщането си отъ сесията на Народното Събрание прѣдставителътъ радослависти прѣснахъ отпечатани листове („Протестъ“) отъ всички радослависти депутати, вѣче публикуванъ и въ органите имъ, въ това число и в. „Свобода“. Протестътъ е подписанъ и отъ нашите радослависти г. г. Ранковъ, Чучарковъ, Ангелъ Златевъ, Ноли Киселковъ и Алекс. Арсеновъ. Трѣгъ върла агитация изъ селата, че правителството съсипало още повече населението съ даждия, безъ да казватъ, че десетъкътъ се намаленъ съ 30%, т. е. който селенинъ плаща 100 лева десетъкъ, ще плаща отсега само 70 лева, че даждисто „серчимъ“ е унищоженъ съвѣтъ, че закона за облѣжлото на резервистите е също унищоженъ, че пътната повинностъ е намалена пакъ на 4 лева, а не е вѣче 10 лева. Но, съкапъ, черна котка имъ бѣше минъла пакъ: никой селенинъ не се попътга да повѣрва агитациите имъ, а, напротивъ, по-умните селени се съмѣхъ прѣдъ насъ на всичко туй, като виждаха, че тѣхните даждия се намалиха и, а се обложихъ вмѣсто тѣхъ търговците и гражданинѣ съ круни сумми, които за селенина твърдѣ малко докоснуватъ, щомъ ще плащатъ вѣче по-малко даждия.

Самиятъ протестъ даже е такъвъ, чо то изведи гърьзъ ирави неприятно впечатление, вмѣсто да привлече симпатии и привърженици. Най-силно се подава фактътъ, че той е подчиненъ отъ всички радослависти, а иѣтъ самъ шефътъ имъ не е подписанъ! Очевидно става, че той, г. Радославовъ, е ириецъ всички тия искания въ протеста нацикли, като е подписанъ съвѣтъ на друго място противното! Като министъ, той

се е съгласилъ и непрѣменно е подписанъ проектъ на правителството, противъ които отпости въстанали само партизаните му съ чисто и партиотическо сърдце... Протестътъ иска памаления главно въ военния бюджетъ; и то чакъ на 16-и Декември м. г., а знае се добре, че когато г. Радославовъ на 8-и Декември съставише кабинетъ, вземаше въ кабинета си и г. полковникъ Петрова, авторътъ на този същия бюджетъ. Ще рѣче, че тогава г. г. Радославистъ, ако се съберѣхъ съ г. полковникъ Петрова, сигурно пещѣ да искаше тия „патриотически“ памаления *противъ военния си министъ*. Не дойдохъ на властъ и за туй лошо стана *за народъ!*...

Протестътъ не е подписанъ и отъ останалата опозиция: г. г. Китанчевъ, Сакъзовъ, Габровски, Такевъ, Дограмаджиевъ и др. — Защо ли аджеба? Да ли и тѣ не бихъ искали същите тия памаления, поне по принципъ? Но, види се, тѣ не съмъ желали да се измамватъ съ той документъ, като съ виждали съ какви чувства се създава...

Каква политическа нравственостъ!

КНИЖНИНА.

Отворено писмо

До Господина Ст. Т. Орловски
въ и. Тетевенъ.

Уважаемий Господине,

Ноканата за зашиване спомоществователи на полезната (!) за всѣкого книга „Хиленна на красотата“, се получи и тукъ и ѝ четехъ. Тя захваща: „Нада ли ѹе се намѣри на свѣтъ човѣкъ, който горѣцо да не желае да бѣде красивъ“ — нека си го кажемъ нашиенски: лѣскавъ. Послѣ: „Отсѫтвието въ бѣлгарската литература на поне какво годъ рижоводство по тоя толкова важенъ и за всѣкого интересенъ прѣдметъ“ — прѣставлява една голѣма празнота и ний се рѣшихъ и пр. Още: „Въ края на книгата е изложенъ и сборникъ отъ косметически рецепти на разни бѣлила и боли (червила...)“ — И по-послѣ: „Въ заключение ѹе какъмъ, че по съдѣржанието си това съчинение прѣставлява една драгоценность, най паче за господжите и господкините“.

Азъ иѣмъ честта да ви познавамъ, уважаемий Господине; затова толкова по-вѣче усилватъ молбата си, да ме простите за дѣрзостта, да се обѣрнатъ къмъ вѣсъ съѣзъ.

Казвате, че на-да ли ѹеъло да се намѣри човѣкъ, който горѣцо да не желае да бѣде красивъ — лѣскавъ. Простѣте, че не можатъ да се съгласятъ съ вѣсъ и че, въ добавъкъ казватъ, на-да ли ѹе се намѣри въ свѣтъ благоразуменъ човѣкъ, който да вѣбра, че общечеловѣческо желание е, да бѣде човѣкъ красивъ — лѣскавъ и да се стѣрми да достигне иѣщотата на лѣскавината си чѣрвъзъ цапанъ лицето си съ всевъзможни помни, макаръ и най-невѣрдителни, каквито не сѫществуватъ. Нема ѹе е истина, окончателно установена, че всички безъ исклучение мазилки по лицето отгубяватъ и развалиятъ не само цвѣта и свѣжестта на кожата, но и иѣщо повече — цѣлото здравие! — Искате още да зашиватъ съ разни мазилки и сифилитичните пятни, за да не личатъ тѣ по лицето! Меченика услуга. Иѣмание ли да бѣде хиляди пакъ по-добри, намѣсто да ги (сифилитните пятни) скриватъ отъ погледите, като ги оставятъ

Отъ Съд. Прист. при Вар. Окр. Съдъ**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 3511

Подписанний. И. Съдебенъ Приставъ при Варненскии Окр. Съдъ на II Град. испитателътъ участъкъ, обявяващъ на интересуващъ се, че продажбата на имата отъ 40 декара, принадлежаша на Недю Александъровъ, обявена съ обявленето ми подъ № 2693 отъ 22-и Септември т. год., публикувано трикратно въ вѣстникъ „Черно Море“, брой 114 отъ 10 Октомври, по нѣмание никакви наддавачи не състоя, и на основание чл. 1029 и 1037 отъ Гражданското Съдопроизводство, подновява се, слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми въ сѫдъ вѣстникъ, че се продължава тридесетъ единъ день и въ десетъ днини срокъ съ правоиздаване 5%.

Наддаванието ще почне отъ цѣната, която наддаде първия купувачъ.

Желающитъ да купятъ горниятъ имотъ свободни съ всѣки присъственъ день да прѣглеждатъ книжата по продажбата въ канцелариите ми.

Варна, 10 Декември 1894 г.

И. Съд. Приставъ: Д. Златевъ.

3—682—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3510

Подписанний. Помощ. Съдебенъ Приставъ при Варненскии Окр. Съдъ, на II Градски участъкъ, на основание чл. чл. 1004—1021 и 1025 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявяващъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми въ вѣстникъ „Черно Море“, продажбата ще се продължава 31 день и въ десетъ днини срокъ съ правоиздаване 5% въ гр. Варна ще продавамъ слѣдующето недвижимо имущество, принадлежащо на Рюстемъ Аптурахмановъ: една къща, находяща се въ Варна IV уч. подъ № 434, едноетажна, състояща отъ четири стаички, построени отъ дървено-пръстенъ материалъ, двѣтъ покрити съ керемиди, двѣтъ недовършени и испокрити, постройката заедно съ дворното място 266 кв. метри.

Това имущество ще се продаде за удовлетворение искътъ на Гачо Ангеловъ отъ с. Каракюсентъ по испитателни листъ № 1375 отъ 10 Октомври т. г. на III Варнен. Мировий Съдъ, състоящъ се отъ 800 лева и др.

Наддаванието ще почне отъ оцѣнката 500 лева.

Интересуващъ се могатъ да видятъ книжата по продажбата всѣки присъственъ день и часъ въ канцелариите ми.

Гр. Варна, 10 Декември 1894 г.

И. Съд. Приставъ: Д. Златевъ.

3—683—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4058.

На основание испитателния листъ № 223 издаденъ т. г. отъ Козлуджански Мир. Съдия въ полза на Тилю Гочевъ отъ с. Куртъ-Дере, противъ Нейчо Димитровъ за 100 лева, опредѣленитъ имъ въ листа лихви и станалитъ разноски, обявяващъ, че отъ денята на последното трикратно обнародване настоящето до 31 день ще произведе публична проданъ, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ гр. съдопроизводство, на слѣдующитъ отъ вѣстникъ имоти: 1) Нива 14 дек. въ землището на с. Куртъ-Дере, мѣстностъ „Чюлфата“, съѣди: П. Митевъ, Димо Стойчевъ и рѣка, извършено прицѣнена за 210 лева; 2) Нива 8 дек. също землище, мѣстностъ „Мали Тапи“, съѣди: Господинъ Марковъ, рѣка и илъ — 120 лева; 3) Нива 5 дек. и 6 ара също землище мѣстностъ „Кону Банъръ“, съѣди: Нанайотъ Костовъ, Димо Петковъ и илъ — 102 лева.

Продажбата ще бѫде извѣршена въ канцелариите ми.

Желающитъ да купятъ горните имоти нека се явятъ прѣзъ опредѣленитъ по-горѣ срокъ.

Гр. Варна, 3 Ноември 1894 г.

И. Съд. Приставъ: К. К. Кутевъ.

3—663—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3559.

Подписанний. Съдеб. Приставъ при Варнен. окръженъ Съдъ, на основание испитателни листъ № 1316 отъ 2-и Юни т. г. издаденъ отъ I Варненски Мировии Съдъ въ полза на Ганчо Х. Христовъ отъ Варна, противъ Цана Х.

Христова, тая постѣдната да му заплати отъ имуществата на покойния си синъ Атанасъ Х. Христовъ 200 лева, съдебни и за водение на дѣлото разноски 11 лева и др. и на основание чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражданското съдопроизводство, обявяващъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Черно Море“, ще почне и продължава публичната продажба на долузначения имотъ 31 день, слѣдъ това ще има правоиздаване 5% въ десетдневенъ срокъ, въ канцелариите ми въ гр. Варна ще се произведе продажбата му, тои е: Едно лозе състоящо се отъ около (11½) увратъ, находяще се въ Варненския лозя, въ мѣстността називаема „Ваяларъ“ или „Сиври-Чешиме“, между съѣдитѣ: Ини Бозоглу, Камбуру Николаки, Димитриоглу и илъ, оцѣнено за 210 лева, отъ която оцѣнка ще почне наддаванието.

Интересуващъ се можатъ да се явятъ въ канцелариите ми въ гр. Варна, всѣки присъственъ день и часъ за прѣглеждане книжата по продажбата.

Гр. Варна, Ноември 22 1894 г.

Съд. Приставъ: Г. Захарievъ.

3—673—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3606

Подписанний. Г. Захарievъ, Съд. Приставъ при Варнен. Окр. Съдъ, на основание испитателния листъ № 4429 отъ 8 Април 1890 г., издаденъ отъ I-й Варнен. Мировий Съдия, въ полза на Варненската Елена Григорова, противъ Николакя, Ламбri, Зафира и Тафорета Яневи отъ Варна за 269 лева 80 стот., лихви, адвокатско право и др. и на основание чл. 1021—1025 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявяващъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстните вѣстници, ще почне и продължава публичната продажба на долузначения имотъ 31 день, слѣдъ което ще има правоиздаване 5% въ десетдневенъ срокъ, принадлежащъ на казанинъ по-горѣ дължници, по наследство отъ покойната Домни Янева, въ канцелариите ми въ гр. Варна, тои е: само половината отъ една къща въ гр. Варна, II уч. № 315, между съѣдитѣ: Х. Мали Дуруджакена, Хаджи Христо, Хрисо Гудопова, Балчикъ Танис и илъ, построена на два стажа, въ долния — съ една стая, въ горния — съ дъръ, съставена отъ вѣхът полупрогнилъ дървено-керниченъ материалъ, покривъ керемиди, въобище цѣлото здание е полуобъорено, построено на около 60 кв. метра място, съ дворъ отъ около 80 кв. метра, оцѣнено половината за 187½ лева, отъ която цѣна ще почне наддаванието.

Интересуващъ се могатъ да се явятъ въ канцелариите ми въ гр. Варна всѣки присъственъ день и часъ за прѣглеждане книжата по продажбата.

Гр. Варна, 26 Ноември 1894 г.

Съд. Приставъ: Г. Захарievъ.

3—664—3

НОВИ УЧЕБНИЦИ

Издѣзохъ отъ печать и намиратъ се за ироданъ у всички книжарници слѣдующитъ нови учебници:

Учебникъ по физиката за педагогическите училища и за горните класове на дѣвическите гимназии. Съставили Л. Лукаш и И. Д. Жилковъ, съ 488 образци въ текста и една спектрална таблица. Исто, съвсемъ ново издание, стр. 392 на гол. 8-ни. . . . л.

Учебникъ по математическата география за срѣдинните училища. Съставилъ Г. Ариханъ. Отъ 5-то издание прѣвеле и допълнили Г. К. Куруновъ и Д. Шоновъ съ 47 чѣртежа извѣтръ и една карта на видимото земедѣлие небе въ Европа. Стр. 100, на гол. 8-ни. л. 1.50

Нравоучение за срѣдния курсъ (Ии II година) отъ основните училища. Споредъ програмата съставилъ Д. В. Храповъ. Стр. 168 на 8-ни. . . . л. 1.—

Пловдивъ, 5 Декември 1894 г.

Отъ книжарницата на Хр. Г. Дановъ

3—677—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3619

Подписанний. Съдеб. Приставъ при Варнен. Окр. Съдъ, на основание испитателния листъ № 937 отъ 7 Април 1893 г., издаденъ отъ I Варнен. Мировий

Съдия въ полза на Евдокия Николова отъ Варна, противъ Виши Влаева отъ същия градъ за 60 лева, лихви и др. разноски и на основание чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражданското съдопроизводство, обявяващъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ в. „Черно Море“, ще почне и продължава публичната продажба на долузначения имотъ 31 день, слѣдъ това ще има правоиздаване 5% въ десетдневенъ срокъ, въ канцелариите ми въ гр. Варна ще се произведе публичната продажба, принаследжаща на дължници Виши Влаева, а той е: Едно лозе, находяще се въ Варненския лозя, мѣстността називаема „Франга Дереси“, състоящо се отъ около 21½ декара, между съѣдитѣ: Фотаки Георгиевъ, Казанджи Стойко, Недочукоглу Димитръ и Дядо Димо, оцѣнено за 400 лева, отъ която оцѣнка ще почне продажбата.

Половината отъ казаното лозе ще се продаде за удовлетворение на истцовия искъ, но понеже отвѣтницата е заявила при описа, че ще бѫде въ нея интересъ да се продаде цѣлото, то на това основание обявява се публичната продажба на цѣлото.

Интересуващъ се можатъ да се явятъ въ канцелариите ми въ гр. Варна всѣки присъственъ день и часъ за прѣглеждане книжата по продажбата.

Гр. Варна, 28 Ноември 1894 г.

Съд. Приставъ: Г. Захарievъ

3—670—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3606

Иродължава се записването спомоществователи на политически, научно-литературни и духовенъ в. **Новини**, издаванъ въ Цариградъ.

В. **Новини** излиза два пъти въ седмицата: всѣки вторникъ и петъкъ на големъ форматъ. Отъ началото на идущата 1895 година господа абонати на вѣстника ще получаватъ **даромъ** всички книжки отъ списанието **Библиотека**, които има да излизатъ за напрѣдъ. **Библиотека** излиза всѣки мѣсецъ и половина, въ книжки отъ 8 печатни коли, съ фигури въ текста и съ съдѣржание: научно, белстрисическо, духовно-правствено, критическо и педагогическо. Споредъ досегашните отзиви за **Библиотека**, това е ище бѫде списание **необходимо за всякой учител и за всяка училищна Библиотека**, защото по край другия отбранъ материалъ, въ него се помѣстватъ и материали за уроци въ училищата, отъ които основните учители ще могатъ да извлечатъ голема полза.

Годишниятъ абонаментъ на в. **Новини**, заедно съ списание **Библиотека**, е 70 грона за въ Турция и 15 лева за България, **всекои предплатени**. — Абонаментътъ биващъ годишни и полугодишни, и подкачватъ отъ 1 число на всички мѣсечи.

Гр. Цариградъ, 14 Декември 1894 г.

Отъ Редакцията.

3—2

При едно добрѣ прѣпоръчано пѣмско семейство въ Тюрингенъ приематъ се млади дѣвици до 18 години възрастъ, които искатъ да се сдобиятъ съ добро и обширно образование. Хубава къща съ градина, въ прѣкрасна мѣстностъ, прѣвъсходно домакинство, приятенъ семейство, живътъ. Приеманието става постоянно. Подробности чрѣзъ г-жа Д-ръ Рине въ Сулца, Тюрингенъ - Германия (Frau Dr. Rinne SULZA, Thuringen Eutschland).

4—628—4

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3619

Обявяващъ за знание на всички, че на именните си дни — 7-и того — безъ всякакви домашни причини приемамъ честитивания, пращамъ визитни карти, а помощъ на бѣдни не давамъ, защото сугерия не могатъ да си намѣрятъ честити и чрезъ Агенциите Стефанъ и Рейтеръ въ Ц-градъ.

Гр. Варна 4 Януари 1895 год.

Ив. Константиновъ

1—703—1

Частни уроци по френски язикъ

Извѣстявамъ на почитаемата публика, че имамъ още свободни часове за два

ма съ износна цѣна. Желающитъ г. г. нека се отнесатъ за споразумение на М. Матеосиянъ, прѣподавателъ по френски язикъ. Адресъ: Добре-чешме, 2-и участъкъ № 895.

1—6